

[Domovská Stránka](#) > ... > [Podanie Na Súd](#) > [Európsky Justičný Atlas V Občianskoprávných Veciach](#) > [Nariadenie Brusel I \(prepracované Znenie\)](#) > Portugal

Nariadenie Brusel I (prepracované znenie)

Portugalsko

Portugalsko

VYHLADÁVANIE PRÍSLUŠNÝCH SÚDOV/ORGÁNOV

Tento nástroj vyhľadávania vám pomôže určiť súd/orgán, ktorý je príslušný v súvislosti s konkrétnym európskym právnym nástrojom. Upozorňujeme, že hoci sme vynaložili maximálne úsilie na zabezpečenie správnosti výsledkov, môžu pri určovaní príslušnosti existovať výnimočné prípady, ktoré nemusia byť v databáze zahrnuté.

Článok 65 ods. 3 – Informácie o tom, ako možno podľa vnútroštátneho právneho poriadku stanoviť účinky rozsudkov uvedené v článku 65 ods. 2 nariadenia

Neuplatňuje sa.

Článok 74 – opis vnútroštátnych pravidiel a postupov súvisiacich s presadzovaním práva

Exekúcia je súdne konanie začaté veriteľom alebo stranou, ktorá požaduje výkon voči dlžníkovi alebo odporcovi, v rámci ktorého veriteľ žiada súd o vymáhanie záväzku, na ktorý má nárok. Exekúcie sú založené na predpoklade, že príslušné právo bolo v minulosti vyhlásené alebo uznané prostredníctvom vykonateľného titulu. Cieľom týchto opatrení je zabezpečiť vynútenie splnenia povinnosti prostredníctvom štátneho orgánu. Vykonateľný titul stanovuje právne skutočnosti, ktoré sú základom pre žiadosť podanú stranou domáhajúcou sa výkonu a poskytuje mieru istoty potrebnú na uplatnenie donucovacích opatrení voči odporcovi. V Občianskom súdnom poriadku (*Código de Processo Civil*) sa za vykonateľné tituly označujú:

a) odsudzujúce rozsudky: odsudzujúce rozsudky predstavujú vykonateľné tituly až po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, pokiaľ odvolanie podané voči rozsudku nemá iba devolutívny účinok. Rozhodnutia arbitrážneho súdu (*tribunal arbitral*) sú vykonateľné za rovnakých podmienok ako rozhodnutia všeobecných súdov (článok 47 zákona 63/2011 zo 14. decembra 2011).

b) Dokumenty vypracované alebo overené notárom alebo akýmkoľvek iným orgánom alebo odborníkom, ktorý na to má oprávnenie, ktorými sa stanovuje alebo uznáva akýkoľvek záväzok: patria sem pravé dokumenty (dokumenty vypracované v súlade s právnymi formalitami orgánmi verejnej moci v rámci ich právomocí alebo v oblasti činnosti, ktorú im prideliť notár alebo iný verejný činiteľ akreditovaný štátom) a úradne overené dokumenty (dokumenty vypracované súkromnými osobami a následne týmito osobami overené pred notárom alebo iným orgánom alebo odborníkom s rovnocennými právomocami).

c) Dobropisy, a to aj nezabezpečené, za predpokladu, že skutočnosti, z ktorých vyplývajú vzťahy, sú uvedené v dokumente alebo vo vykonateľnom titule: napríklad list, zmenka alebo šek.

d) Dokumenty, ktoré sú vykonateľné podľa osobitného ustanovenia: napríklad príkaz na zdržanie sa určitého konania, ku ktorému bol pripojený vykonateľný titul (články 6 – 8 zákonného dekrétu č. 32/2003 zo 17. februára 2003 a články 7 – 21 zákonného dekrétu č. 269/98 z 1. septembra 1998).

Na to, aby sa záväzok mohol vynútiť, musí byť istý (t. j. určenej povahy – *an debeatur*), splatný (t. j. lehota splatnosti uplynula alebo záväzok je splatný automaticky po tom, ako dlžník prijme žiadosť) a čistý (t. j. stanovenej sumy – *quantum debeatur*).

Uplatňujú sa rôzne formy konania v závislosti od účelu výkonu (platba konkrétnej sumy, dodanie konkrétnej veci, plnenie alebo neplnenie konkrétneho úkonu). Vždy, keď sa v zákone stanovuje forma osobitného druhu konania (napr. vykonávacie konanie v súvislosti s vyživovacou povinnosťou), platí táto forma. Vo všetkých prípadoch, keď sa neuplatňuje osobitná forma konania, používa sa všeobecná forma. Všeobecné vykonávacie konanie môže byť skrátene alebo riadne v závislosti od účelu výkonu a typu vykonateľného titulu.

Orgány príslušné na výkon sú súdni exekútori a sudy (sudca a kancelárie súdu). Exekútor vykonáva všetky činnosti v rámci výkonu, ktoré nie sú pridelené kancelárii súdu alebo ktoré patria do právomoci sudcu, napríklad predvolania, oznámenia, zverejnenia, vyhľadávania v databázach, zrážky a ich registrácie, vyrovnania a platby. Povinnosťou sudcu je vykonať všetky procesné úkony, na ktoré sa vzťahuje zásada výsadného práva sudcu alebo ktoré sú v rozpore so základnými právami strán alebo tretích strán. Kancelária súdu spracúva administratívne aspekty a zabezpečuje, aby sa vykonávacie konania uskutočňovali riadnym spôsobom.

Pokiaľ ide o obmedzenia výkonu z dôvodu ochrany dlžníka, je potrebné poznamenať, že obvyklým exekučným opatrením v súvislosti s platbou konkrétnej sumy je zablokovanie. Spočíva v zákonom zaistení majetku, ktorý patrí strane, voči ktorej sa žiada o výkon, s cieľom predať uvedený majetok a použiť zisk z predaja na splnenie vymáhaných záväzkov. Predmetom výkonu môže byť vo všeobecnosti všetok zaistiteľný majetok patriaci dlžníkovi, ktorý zodpovedá za nesplatený dlh podľa hmotného práva. Zákon však z dlžníkovho majetku úplne alebo čiastočne vylučuje určitý zaistiteľný majetok alebo práva prostredníctvom absolútnej alebo relatívnej imunity voči zablokovaniu alebo celkovej alebo čiastočnej imunity voči zablokovaniu. Zablokovanie musí byť navyše obmedzené na majetok potrebný na zaplatenie vymáhaného dlhu a na pokrytie akýchkoľvek predvídateľných nákladov spojených s výkonom.

V Občianskom súdnom poriadku sa stanovujú obmedzenia výkonu z dôvodu uplynutia platnosti a premlčania. Tieto obmedzenia slúžia ako dôvody na odmietnutie výkonu prostredníctvom procesného kroku známeho ako „námiетка proti výkonu prostredníctvom zablokovania“, ale iba ak má uplynutie platnosti alebo premlčanie neskorší dátum ako uzavretie diskusie v deklaratórnom akte.

Všetky prevoditeľné práva alebo práva, ktoré sa v zákone nevyhlasujú za oslobodené, sú spravidla predmetom premlčania, ak sa neuplatnia v lehote stanovenej zákonom.

Sudy sa nemôžu odvolávať na premlčanie *ex officio*. Preto sa naň musí odvolávať osoba, ktorá z toho má prospech, jej zástupca alebo prokuratúra (*Ministerio Público*).

Po uplynutí premlčacej lehoty môže oprávnená osoba (t. j. dlžník) odmietnuť splnenie záväzku alebo akýmkoľvek spôsobom namietať proti uplatneniu premlčaného práva.

Bežná premlčacia lehota je 20 rokov, ale existuje ustanovenie o kratších obdobiach. Premlčacie lehoty môžu byť prerušené alebo pozastavené. Rozdiel je v tom, že k pozastaveniu dochádza zo zákona a nezávisle od vôle veriteľa, zatiaľ čo prerušenie závisí od krokov, ktoré veriteľ na tento účel podnikne.

Pokiaľ ide o trvanie prerušenia premlčacej lehoty, ak je prerušenie výsledkom predvolania, oznámenia alebo rovnocenného konania alebo rozhodcovskej zmluvy, nová premlčacia lehota začína plynúť až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o ukončení konania.

Po uplynutí premlčacej lehoty môže oprávnená osoba odmietnuť splnenie záväzku alebo akýmkoľvek spôsobom namietať proti uplatneniu premlčaného práva. Ak však dlžník v súvislosti s premlčanou povinnosťou vykoná úkon z vlastnej vôle, nemôže sa následne domáhať náhrady, hoci o premlčaní nevedel.

Pokiaľ ide o odvolanie sa na premlčanie, môžu tak urobiť iba veritelia a tretie strany s oprávneným záujmom o vyhlásenie premlčania, hoci sa ho dlžník vzdal. V prípade upustenia od premlčania sa naň veritelia môžu odvolávať iba ak sú splnené podmienky týkajúce sa odporovacej žaloby stanovenej v občianskom práve (*actio pauliana*). Ak sa dlžník v prípade vznesenia obvinenia neodvolá na premlčacie lehoty a je odsúdený, konečné rozhodnutie nemá vplyv na uznané právo jeho veriteľov.

Pokiaľ ide o uplynutie platnosti, keď je podľa zákona alebo z vôle strán potrebné uplatniť právo v určitej lehote, platia pravidlá o uplynutí platnosti, pokiaľ sa v zákone výslovne neodkazuje na premlčanie. Uplynutiu platnosti možno zabrániť iba vykonaním akéhokoľvek úkonu, ktorý má podľa zákona alebo zmluvy preventívny účinok, v zákonnej alebo zmluvnej lehote.

Podanie určovacej žaloby alebo začatie exekúcie bránia uplynutiu platnosti bez potreby doručenia oznámenia dlžníkovi. Lehota na uplynutie platnosti sa môže pozastaviť alebo prerušiť iba v prípadoch, ak tak stanovuje zákon a ak zákon nestanovuje žiadny iný konkrétny dátum, lehota na uplynutie platnosti začína plynúť od okamihu, keď je možné práva zákonne uplatňovať. Uplynutie platnosti posudzuje súd *ex officio* a v prípade neodhateľných práv sa naň možno odvolávať v ktorejkoľvek fáze konania. Ak sa výkon začína na základe prevoditeľných práv, musí sa na uplynutie platnosti odvolať osoba, ktorá z toho má prospech (v zásade dlžník/strana, voči ktorej sa žiada o výkon).

Ďalšie a podrobnejšie informácie nájdete na stránke [Postupy týkajúce sa vykonania rozsudkov – Portugalsko](#).

Článok 75 písm. a) – názvy a kontaktné údaje súdov, na ktoré sa majú podať návrhy podľa článku 36 ods. 2, článku 45 ods. 4 a článku 47 ods. 1

Súdy s právomocou prejednávať návrhy podľa článkov 36 ods. 2, 45 ods. 4 a 47 ods. 1 a rozhodovať o nich sú:

- ústredné občianskoprávne súdne úseky (*Juízo Central Cível*) príslušného okresného súdu, ak existuje, alebo
- miestne občianskoprávne súdne úseky (*Juízo Local Cível*) alebo ak neexistuje, miestne oddelenie so všeobecnou príslušnosťou (*Juízo Local de Competência Genérica*) príslušného okresného súdu.

Článok 75 písm. b) – názvy a kontaktné údaje súdov, na ktoré sa má podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu vo veci návrhu na zamietnutie výkonu podľa článku 49 ods. 2

Odvolať sa proti rozhodnutiam o návrhoch na zamietnutie výkonu podľa článku 49 ods. 2 sa musia podať na odvolací súd (*Tribunal da Relação*).

Článok 75 písm. c) – názvy a kontaktné údaje súdov, na ktoré sa má podať akýkoľvek ďalší opravný prostriedok podľa článku 50

Prípadné ďalšie odvolania sa musia podať na najvyšší súd (*Supremo Tribunal de Justiça*).

Článok 75 písm. d) – jazyky prijateľné pre preklady osvedčení týkajúcich sa rozsudkov, verejných listín a súdnych zmierov

Neuplatňuje sa. Prijíma sa len portugálčina.

Článok 76 ods. 1 písm. a) – kritériá právomoci uvedené v článku 5 ods. 2 a článku 6 ods. 2 nariadenia

Pravidlá pre určenie vnútroštátnej príslušnosti podľa článku 5 ods. 2 a článku 6 ods. 2 sú:

- článok 63 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom sa stanovuje extrateritoriálna právomoc súdov, najmä súdu v mieste sídla pobočky, agentúry, kancelárie, delegácie alebo zastúpenia (ak sa nachádza v Portugalsku), pokiaľ sa žiada o doručenie na ústredie (ak sa nachádza v zahraničí), a
- článok 10 Pracovného súdneho poriadku (*Código de Processo do Trabalho*), v ktorom sa stanovuje extrateritoriálna právomoc súdov, najmä súdu v mieste bydliska navrhovateľa v konaniach týkajúcich sa pracovných zmlúv, v prípadoch, keď zamestnanec podáva návrh proti zamestnávateľovi.

Článok 76 ods. 1 písm. b) – pravidlá týkajúce sa oznámení o pribratí tretej osoby do konania uvedené v článku 65 nariadenia

Neuplatňuje sa.

Článok 76 ods. 1 písm. c) – dohovory uvedené v článku 69 nariadenia

Dohovor medzi Československou republikou a Portugalskou republikou o uznaní a výkone súdnych rozhodnutí, podpísaný v Lisabone 23. novembra 1927.

■ Posledná aktualizácia: 03/02/2025

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné členské štáty. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska komisia vylučuje akúkoľvek zodpovednosť za akékoľvek informácie alebo údaje obsiahnuté alebo uvedené v tomto dokumente. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.